

Szabó M. H. n

Sülysáp Nagyközség Önkormányzata

Sülysáp
Szent István tér 1.
2241

ÉRKEZETT

2012 APR. 26

Érk.sz.: 2223/2012.

Horinka László Polgármester Úr
részére

Tárgy: iskolaigazgató 1204/2012.

Tisztelt Polgármester Úr!

A Sülysáp Nagyközségi Önkormányzat által meghirdetett Szent István Általános Iskola igazgatói álláshelyét szakmai önéletrajzom ismertetésével és a mellékelt vezetői programmal megpályázom.

Egyúttal nyilatkozom arról, hogy a pályázati anyagban foglalt személyes adatok pályázati eljárással összefüggésben szükséges kezeléséhez, és a pályázati eljárás lefolytatásában részt vevők általi megtekintéséhez, megismeréséhez hozzájárulok.

A pályázati anyaghoz csatolandó további iratok, igazolások a fenntartó önkormányzatnál vezetett személyi anyagomban már a pályázatomnál vannak, rendelkezésére állnak, ezért kérem azokat csatoltnak tekinteni.

Sülysáp, 2012. április 26.

Polgármesteri Hivatal - Sülysáp	
Küldő:	
Datum:	Elj. szám:
2012.05.02.	1204-1/2012
Előzmény:	Ugyanl.: Szabó M.

Tisztelettel

Kecser György

Melléklet: 1 db. Vezetői pályázat

PÁLYÁZAT

a
Szent István Általános Iskola
(Sülysáp)

igazgatói állására

Készítette: Kecser György

Sülysáp, 2012. április 26.

Szakmai önéletrajz:

Név: Kecser György
 Születési hely: Budapest
 Születési idő: 1960. augusztus 27.
 Lakcím: Süllysáp Fő út 15/a. 2241
 Munkahely: Szent István Általános Iskola
 Süllysáp Dózsa György út 110.
 Beosztás: igazgató
 Család: Nős vagyok, négy gyermekünk van.

Iskolai végzettség: 1978 – érettségi (Nagykáta, Damjanich János Gimnázium)

1983 – magyar szakos általános iskolai tanár és felsőfokú
 könyvtárosi képesítés (Nyíregyháza, Bessenyei
 György Tanárképző Főiskola)

1986 – történelem szakos általános iskolai tanár (Eger, Ho Si
 Minh Tanárképző Főiskola)

1995 – közoktatási vezető szak, szakvizsga (Budapesti
 Műszaki Egyetem)

Egyéb fontosabb továbbképzések:

1993 – vezetési ismeretek (Budapest, Pest Megyei
 Pedagógiai Szolgáltató Intézet)

2002 – minőségbiztosítás a gyakorlatban (Eger, Heves
 Megyei Pedagógiai Intézet)

2005 – konfliktuskezelés a közoktatási intézményekben
 (Süllysáp, Láríx Stúdió Oktatási és Szolgáltató Bt.)

2006 – kistérségi közoktatási feladatellátás tervezése,
 szervezése (Balatonföldvár, Euron Tanácsadó és
 Szolgáltató Kft.)

2009 – olvasás, szövegértés és tanulási kompetenciák
 fejlesztése a „nem szakrendszerű” oktatásban
 (Celldömölk, Apáczai Kiadó Kft.)

Országos Szakértői Névjegyzék:

Szakértőként végzett ellenőrzési tevékenységre jogosít. Sikeres pályázattal kerültem fel rá, illetve újabb, a szakértőként végzett munkáról szóló beszámolóval és pályázattal hosszabbították meg, immár határozatlan időre.

Szakterület: tanügyigazgatás
 Szakirány: iskolavezetés (általános iskola)
 Érvényesség: 1997-től 2002-ig (első igazolvány)
 2002-től 2006-ig (második igazolvány)
 2006-tól 2011-ig (harmadik igazolvány)
 2011-től határozatlan időre.

1978. szeptember 1-én kezdtem pedagógusként dolgozni az Úri Általános Iskola felső tagozatán.

Az Úriban töltött 13 év alatt főként szaktárgyaimat tanítottam, folyamatosan láttam el osztályfőnöki feladatokat, gondoztam a könyvtárt és a levéltári anyagokat. Számos szakkört (foci, kézilabda, színjátszás, kamarakórus, természetjáró „Bakancsos kör”, stb.), fakultációt vezettem, tábort szerveztem. A táboroztatás folyamatosságát azóta is sikerült megőrizni, idén már a 33. táborom következik.

1992. február 1. hatállyal neveztek ki az akkor 2. számú, ma Szent István Általános Iskola élére, melyet azóta vezetek.

Az így eltelt húsz év alatt a tanügyben nagyon sokféle változást kellett véghezvinnünk, vagy magunknak is megélnünk. Voltak benne sikeres, szép és felemelő feladatok, és voltak nehezebb időszakok is. Mára azonban csak egy dolog számít: a nevelőtestülettel végzett közös munka során egy a jogszabályoknak megfelelő, a helyi közösség igényeivel összhangban lévő, korszerűen szervezett iskolában fogadhatjuk a gyerekeket.

A korszerűség másik, de ugyanolyan fontos területe a megfelelően felszerelt esztétikus épület, illetve a zavartalan működést biztosító anyagi háttér. Ebben a tekintetben fontos leszögezni, hogy községünk önkormányzata mint fenntartó a saját értékrendjében előkelő helyen tartja számon a hozzá tartozó iskolákról való lelkiismeretes gondoskodást.

Iskolánk számos olyan rendezvénnyel mutatta meg magát az elmúlt néhány évben is, ami túlmutat az intézmény falain: sportrendezvények, kulturális események, községi-közösségi események, megemlékezések.

Ezek szinte mindegyike igazolja azt a vállalásunkat, miszerint a településrész egyetlen nagyobb közintézményeként nem elégedhetünk meg a szigorúan oktatási-nevelési feladatok ellátásával, hanem egyfajta kulturális és szervező központként akarjuk szolgálni lakóközösségünket.

Ez persze jóval több tennivaló vállalását feltételezi munkatársaim részéről, és én büszke vagyok arra, hogy olyan munkahelyi közösséget vezethetek, amelyet a feladatok nem rémülettel, hanem ambícióval töltenek el.

Az 1997. óta végzett szakértői tevékenység számomra igen érdekes feladatokat és sok-sok tapasztalatot hozott. Ennek keretében számos iskola pedagógiai programjáról készítettem szakértői véleményt, így volt módom számos más iskola életébe részletesen betekinteni. Az így szerzett tapasztalatok alapján mondhatom, hogy a mi községünkben dolgozó pedagógusoknak nincs miért panaszkodniuk.

Településünk másik iskolájával az összehangolt működést létfontosságúnak tartom, ezért fontos számomra, hogy a lényeges kérdésekben ez megvalósul.

A most lezáruló vezetői ciklust eredményesnek tartom, magam is sok tapasztalattal gazdagabb lettem. Az eddig végzett munkám továbbvitelére vannak terveim, érzek a feladatok ellátására megfelelő energiát magamban, és megfelelő higgadtságot az esetleges nehezebb helyzetek kezelésére. Ennélfogva érdemesnek látom benyújtani jelen pályázatomat.

Helyzetelemzés:

Személyi és tárgyi feltételek:

Minden iskolára érvényes, hogy a jó színvonalú működéshez három feltételnek kell teljesülnie: hozzáértő és elhivatott munkatársi gárda, a működés terét biztosító jól felszerelt, korszerű épület, valamint a működés fedezetét garantáló stabil anyagi fedezet.

Tantestületünket tekintve lezárulni látszik az a korábban sok gondot okozó kedvezőtlen jelenség, ami a versenyszféra elszívó hatásának volt köszönhető. A jobb jövedelmi viszonyok reményében távozóik helyére olyan jól képzett, szakos fiatalok érkeztek, akik hivatásként élik meg a pedagógus létet, itt kívánják pályájukat befutni.

Ennek köszönhető, hogy az utóbbi években alig volt változás a tantestület összetételében. Ez a stabilitás az eredményességben jól megmutatkozik: a nevelőtestületet szakmájukhoz jól értő, a tudatos és eredményes együttműködésre képes kollégák alkotják, amit az éves szakmai munka, a hozzá kapcsolódó tanórán kívüli események, valamint a kiemelkedő ünnepi alkalmak sikere évről évre igazol.

A stabilitás nem azonos a változatlansággal, egyébként dinamikus belső életet takar. Gondolok itt például arra, hogy az iskolában hiányzó szak elvégzésére vállalkozókat éppúgy találunk, mint a szakmájukban, módszereikben, eszközhasználatukban állandó innovációra képes kartársakat. Ők úgy gondolják, hogy a megszokott dolgokba „belecsontosodni” biztosan kényelmes, de csak rövid távon lehet így dolgozni. Aki életpályának választotta a pedagógusságot, a folyamatosan változó igények, illetve jogszabályi környezet miatt is kénytelen

újra és újra átgondolni, mérlegre tenni munkáját. Ezek azonban csak a külső körülmények. Ennél sokkal fontosabb az itt dolgozók önbecsülése, igényessége, ami minden külső hatásnál jobban motiválja őket a mindig megújuló, tartalmas és eredményes munkavégzésre.

A folyamatos innováció természetesen nem összevisszaságot jelent, hiszen vannak olyan alapvető pedagógiai értékek, amelyek biztos háttérrel jelentenek a napi munkában. Ilyen az, hogy pedagógusaink nem fogadják el, hogy szolgáltatók, ők nevelni akarnak. Azzal, hogy az anyagot leadták, csak egy részét teljesítették a feladatoknak, hiszen úgy gondolják, hogy tanítványaik életének minden olyan területén, ahol segíteni tudják őket illetékességük van: a családi háttértől az öltözködésig érdeklik őket a diákok, felelősséget éreznek értük.

Ez természetesen nem ér véget az iskola kapujánál és munkaidőhöz sem köthető: a kollégák nemcsak a gyerekek nevelői, hanem a családok tanácsadói is.

Természetesen nincs ez minden nehézség nélkül, mert amikor a tanügyi változások olyan irányba hatnak, amit néha elég nehéz vállalni, akkor a régebben a pályán dolgozókat is rákényszeríti egy-egy új helyzet az addigi elvek átgondolására, a pedagógusi ars poetica újrafogalmazására.

A másik jelentős feltétel a korszerű és egészséges épület, ami a működés terét jelenti. Az új épületet lassan kezdjük lelakni, eljött az ideje a kisebb felújításoknak. A tornaterem korszerűsítése után a könyvtár megfelelő elhelyezése és nagyarányú állományfejlesztése sokat emelt az iskola színvonalán. A szép könyvtári állomány természetesen csak holt anyag, ha nincs használója.

A sápi településrész könyvtári ellátása sok kívánnivalót hagyott maga után, praktikusan nem volt hozzáférhető könyvtári állomány.

A valamikori fiókkönyvtárat az iskola épületében helyeztük el, bár közművelődési könyvtárként működik. Praktikus okokból az iskola költségvetésén keresztül finanszírozza az önkormányzat a működését, így biztosítva a község ezen részének közkönyvtári ellátását. Ezzel a vonzáskörzetben lakókkal való újabb kapcsolat megteremtésére nyílt lehetőség, hiszen a könyvtár használói szívesen látogatnak el az iskolába.

A lakossági igényekhez igazodunk a nyitvatartási idővel is, hiszen két napon 18.00 óráig, illetve szombaton délelőtt is nyitva van a lakosság előtt.

Ez a szervezési mód találkozott a valódi igényekkel, hiszen mára a könyvtárhasználók száma elérte a hatszáz főt. Ehhez szükség volt jól képzett könyvtárosra, akinek szívügye a könyvtár és az olvasók ellátása – nálunk ilyen könyvtáros dolgozik.

Sokat javított az iskolai komforton, hogy az önkormányzat és a szülők segítségével a bejárat régi töredezett betonja helyébe térkő burkolat került, ahogy az udvar azon részére is, ahol tanulóink gyülekeznek, sorakoznak.

Új burkolatot kapott a aszfaltpálya, amivel a régi, elöregedett felület okozta horzsolásos sérülések megszűntek.

Mindezek befejezéseként a szabadtéri színpadunkkal szemben egy 160 nm-es területet frissen betonoztunk kizárólag a Szülői Munkaközösség forrásaira támaszkodva, a magunk munkaerejével. Ennek a felavatása az elmúlt év augusztus 20-i nemzeti ünnep szabadtéri báljával történt meg.

Iskolánk a településrész legnagyobb közintézményeként mindig is vállalta a községrészben egyfajta művelődési misszió teljesítését, aminek a közművelődési feladatokat is ellátó könyvtár már szervezeti értelemben is megfelel.

Az átadásra került két új tanterem lehetőséget adott az úttest túloldalán sanyarú körülmények között működő technikaterem kiváltására, illetve a napköziben tartott tanítási órák rendezett körülmények közé helyezésére.

A nevelő-oktató munkáról:

Az iskola a gyerekért van – ez áll pedagógusaink értékrendjének központjában. Nevelőtestületünk pedagógiai szemléletét fentebb már jellemeztem, ezért itt csak néhány olyan eseményt említek meg, ami a jelzett értékrendből következik. 2003-tól rendszeresen megrendezésre kerül „az egészség és sport hete”. Ezeken a napokon folyamatosan követik egymást a programok: bocinézés-tejnap, közös torna, DENTI busz, főzés, előadások, foglalkozások. Vendégeink a helyi hozzáértő, jól képzett emberek, illetve olyan országos hírnépszerű sportolók, akik példát adhatnak nekünk (Tégla Ferenc diszkoszvető, Guiczoghy György tornász olimpikonok, Barta István triatlonos, Bradács Ágnes hegymászó, aki a Himaláját is megmászta, Estherházy Márton válogatott futballista, Mizers Attila és más olimpiai bajnokok).

Úgy látszik, a jó példa is ragadós, hiszen a mozgás iránti igény meghonosodott, a különböző elérhető futórendezvényeken rendszeresen szép számmal vesznek részt tanulóink, illetve magunk is rendezünk ilyeneket.

Ezek a napok mindig ünnepet jelentenek.

Hevesy György emléktábláját az évfordulókon megkoszorúzzuk.

Ünnepi pillanat volt az is, mikor 2005-ben a www.szentistvaniskola.sulysap.hu helyet beírva először kinyílt iskolánk honlapja az interneten. Honlapunkon minden lényeges információ hozzáférhető, amit az iskoláról tudni érdemes. A tervezett programokról folyamatos frissítés mellett lehet tájékozódni, éppúgy, mint a lezajlott események fényképes beszámolóiról.

Fontos nevelési tér az évről évre megszervezésre kerülő alsós és felsős tábor, aminek nálunk nagy hagyománya van, és nagy igény mutatkozik rá. A szülők és a tanulók elégedettségét mérő kérdőívek ezt folyamatosan visszaigazolják.

Az SNI tagozat nálunk a szociális integráció keretében működik, ami azt jelenti, hogy ők minden tekintetben beágyazódnak az iskolai közösségbe, de a közismereti tárgyakat szegregált csoportokban tanulják. Meggyőződésünk

szerint számukra ez a legjárhatóbb út, így tudnak a leghatékányabban fejlődni. El is tudtuk juttatni mindegyiket valamelyik OKJ-s szakmát oktató szakiskolába. Úgy ítéljük meg, hogy az erőltetett integráció, a szükséges feltételek nélkül a valódi kirekesztettséget jelenti számukra.

Nevelőtestületünk évekkal ezelőtt megalapította a Szent István Díjat és a Szent István Oklevelet, ami az iskolánkban adható legnagyobb kitüntetés. Külön öröm volt, hogy ehhez magánszemélyek és a Szülői Munkaközösség is segítséget nyújtott. A díjat egy ezüsstel futtatott érme jeleníti meg, amit az Állami Pénzverdében készítettek csak nekünk. Mindez nagy büszkeségünk, de csak akkor van értelme, ha van kinek adni. Az alapítás éve óta mindig voltak olyan tanulóink, akik megérdemelten vehették át ezt a kitüntetést.

A tapasztalat azt mutatja, hogy a díjnak komoly respektje alakult ki, aki átveheti, valóban kitüntetésként becsüli meg.

Mindez szépen illeszkedik az iskolához való kötődést megjelenítő zászlónkhoz és az aulánkban elhelyezett Szent István szoborhoz.

Számos szüreti felvonulás, karácsonyi ünnepség, farsangi bál és egyéb rendezvény lebonyolítása áll tantestületünk mögött, amiben külön megjegyzendő, hogy a kollégák nem hajlandók diszkót rendezni, mert az iskolában csak bálnak van értelme. Így báljainkon hosszú évek óta rendszeresen szép nyitótáncsal kezdődik az este, sőt nem egyszer maguk a pedagógusok is szerepeltek.

Mindezekről képet kaphat az, aki fellapozza az iskoláról szóló könyvünket, amely kiadvány már a második, bővített kiadással 2006. őszén jelent meg. Ez a könyv a maga nemében egyedülálló, mert nem egyszerűen évkönyv, hanem a kezdetektől napjainkig tekinti át iskolánk történetét gazdag képanyaggal illusztrálva.

A jelzett szemléletet követve jó úton járunk. Ebben erősítenek meg az intézmény minőségbiztosítási tevékenységének eredményei is.

Természetesen egy iskola soha sincs „kész”, nem dőlhetünk hátra, mint egy szobrász, akinek a műve a helyére állítva már a maga éltét éli. Az iskolában csak akkor van esély a sikerre, ha a nevelőtestület szakmai, emberi egységét meg tudjuk őrizni, megtartva a kialakult nyílt, őszinte légkört. Ennek az is része, hogy az iskolavezetés és a nevelőtestület kapcsolata kiegyensúlyozott, korrekt kapcsolat legyen mind szakmai, mind emberi értelemben.

Szervezeti kérdések, külső kapcsolatok:

Az iskola szervezeti felépítését az Oktatási Törvény rendelkezéseinek megfelelően alakítottuk ki. A különböző kisebb közösségek között jó az információáramlás, minden oldalról határozott akarat mutatkozik az egyeztetésekre, ami különösen a programok torlódása esetén fontos.

Külső kapcsolataink közül természetesen a szülők és a fenntartó a legfontosabb. A szülőkkel való kapcsolattartás rendszeres és kétirányú. Esetenként, ha az adott kérdés indokolja, mindennapi.

A fenntartóval napi kapcsolatban áll az iskola, és ez a kapcsolat kiegyensúlyozottnak mondható.

A kiegyensúlyozottság alapja az iskola részéről az, hogy az intézmény a valós helyzetnek megfelelő reális igényekkel fordul a fenntartó felé, látva, hogy az iskola a község sokrétű működésének egy része. Olyan része, ami nagyon fontos, de a források összességére nem tarthat igényt. Ezért józan igényekkel, a valóban fontos dolgokkal akarja csak terhelni az önkormányzatot.

Erre egy aprócska példa lehet, hogy ettől a tanévtől térítési kötelezettség mellett bevezettük az ingyenes étkezőknél azt a bejelentési kötelezettséget, ami hiányzás esetén elkerülhetővé teszi, hogy fölöslegesen főzzék meg az egyébként hiányzó gyerek számára az ebédet, ami persze az önkormányzat kasszáját terhelné.

Az önkormányzat részéről pedig az, hogy a lehetőségekhez mérten minél jobb feltételekkel működteti az iskolát. Ezt a szándékot igazolja, hogy az elmúlt években és most is, a sokféle egyéb feladat mellett az oktatási intézmények beruházásainak, felújítási, bővítési munkálatainak jelentős terheit vállalta fel az önkormányzat – azzal együtt, hogy költségvetésének igen tekintélyes hányadát tették ki ezek a költségek.

A MASINACENTER, az EBM, a METÁP Kft., a SZÓRÓ ÖNTÖDE és még más cégek, de magánszemélyek is rendszeres támaszaink, segítségükre ezután is szükségünk lesz.

A többi intézménnyel, más szervezetekkel (Vöröskereszt, Nyugdíjasklub, Sportkör, FÉK, egészségügy, stb.) korrekt kölcsönösségre épülnek a kapcsolatok, amelyben az alaphangot a másik megbecsülése adja.

Az egyházközség számos rendezvényét hozza be az iskolába: Szentlélek Szeminárium, ifjúsági találkozók, pünkösdi labdarúgó torna, stb. Örömmel adunk helyet nekik.

A zeneiskolával való együttműködésünk zavartalan, képzési rendje jó hatással kapcsolódik nevelőmunkánkhoz.

A Sülysápiért Alapítvány és A Szent István Általános Iskoláért Alapítvány kereteihez képest rendszeresen nyújt segítséget tanulóinknak és az intézménynek egyaránt.

Természetesen nem mondható el, hogy minden tökéletes, ez egy hiba nélküli iskola. Ilyen nincs, és valóban sokféle nehézséggel küzdünk. Ezek egy részét saját erőnkől, más részét csak külső segítséggel tudjuk megoldani. Az egyszerűbb az, ha valamilyen dologi probléma adódik, mert a szükséges intézkedéssel ezek hosszabb időre rendben levőnek mondhatók. A nehezebb az, hogyha a fogyasztói világban szellemi, erkölcsi értékek megőrzését, a tudás

megbecsülését akarjuk megőrizni. Minden nap új küzdelmet hoz olyan látszólag egyszerű kérdés is, hogy a nagyobbaknak nem szabad bántaniuk a kisebbeket, hanem éppen segíteni kell őket. A szemléletet, a napi együttélés problémáit tekintve soha nem lehetünk elégedettek.

Komoly próbatétel, hogy a jogszabályi környezet az utóbbi években igen nagy kuszaságot mutatott, és a folyamatos(!) változás jellemezte. Ez a nyolc évfolyamon átívelő folyamatot fel-felborította, az intézményi dokumentumok naprakész állapotban tartását rendkívül megnehezítette.

Az utóbbi hónapok a Köznevelési Törvény új rendelkezéseiből adódó bizonytalanságok közepette teltek.

A fenntartóváltás várható módok, az új tantervek, tankönyvek, és nem utolsósorban a pedagógusok új munkarendje még számos kérdést vet fel, amire a helyes válaszokat meg kell találni.

Az országos kompetenciamérés eredményei természetesen mutatnak bizonyos hullámzást, de az utóbbi években az országos átlag körüli, vagy afölötti eredményt értünk el.

Tanulóinkkal számos különféle versenyen veszünk részt, ahol változó eredmények mutatkoznak, illetve magunk is rendezünk versenyeket. Legutóbb éppen idén tavasszal kerül sor nálunk a hagyományos matematika-fizika kiskörzeti tanulmányi versenyre.

Bekapcsolódtunk a „Zöldörzök” egész tanévre szóló rendezvénysorozatába, ami a Tápió vidékének jobb megismerését szolgálja.

Mára elmondható, hogy iskolánk egyéni arculattal jelenik meg a környező iskolák között, amit igazol, hogy sok szülő keres meg bennünket azzal, hogy tudatos döntése alapján a mi iskolánkat választja gyermeke számára. Elmondásuk alapján eddig nem csalódtak választásukban.

Az itt elemzett helyzet egy út egyik szakaszának tekinthető. Azonban nem dőlhetünk hátra, minden nap lelkiismeretesen meg kell dolgozni a sikerért.

Vezetői program

Az első és legfontosabb feladat a meglévő szakmai értékek megőrzése, állandó fejlesztése. Ha sorra vesszük, hogy mi mindennel sikerült az iskola egyéni arculatát kialakítani, jelképrendszerét megvalósítani, pedagógiai értékeit megteremteni, majd azt mondjuk, hogy kész vagyunk, vége az iskolának. Minden nap új kihívás, új feladat.

Vezetőként az én szememben az a legfontosabb, hogy az iskola nevelő-oktató munkája a lehető legtöbbet nyújtsa tanulóink számára. Ezt úgy tudjuk elérni, ha a tantervben szereplő tudásanyagot minél alaposabban elsajátíttatjuk, megköveteljük a rendszeres munkát. Nevelési téren pedig a demokratikus elvek érvényesülése mellett a rendet, javaink megbecsülését és egymás tiszteletét is meggyökereztetjük. Az iskola az az élettér, ahol a gyermek már nem a mindentől óvó család biztonságában él, hanem maga felelős a maga tetteiért. Ez még nem igazi éles helyzet, hanem az arra való felkészülés. Itt még nem olyan

súlyúak a tétek, mint a való életben, de itt kell azokra felkészülni úgy, hogy valóságos követelményeket támasztunk. Amennyiben az iskola is csak a gyerekek kegyeit keresi, és pusztán arra törekedve dolgozik, hogy mindenki a lehető legjobban érezze magát, hibát követ el. Szükséges, hogy a teljesítmény, a felelősség összhangban legyen a kapott elismeréssel.

Ennek elsődleges kulcsa a pedagógusok személyes példája minden tekintetben. Alapvető feltétel ehhez a tantestület egységes működése, a pedagógusok szakmai, módszertani kultúrájának fejlesztése továbbképzésekkel, illetve olyan reális önértékelés, amely szembesít bennünket az esetleges tévutakkal. Ebben lesz várhatóan segítségünkre az ismét átdolgozott, az Önkormányzat Minőségirányítási Programjával összehangolt Intézményi Minőségirányítási Program, ami szerint a tanulók, a pedagógusok és a vezetők teljesítményértékelése egyre egzaktabb mérési módszerekkel minősíti az iskolát. Ezt nem lehet utasításokkal diktálni, olyan demokratikus vezető munkára van szükség, amely biztosítja azt, hogy a munkatársak azonosulni tudjanak a feladatokkal.

Azonosulniuk is kell, mert a fent leírtak csak így érhetők el, ugyanis időnként akár magukkal a szülőkkel is konfliktusokat kell vállalni. Így érvényesíthető leghatékonyabban az ellenőrző funkció is, hiszen kiegészül a közösség részéről az egyén felé irányuló folyamatos önellenőrzési elvárással.

Azt kell nézni, hogy mit tehetünk az iskoláért, önmagunk iránti igényességből, szakmai önbecsülésből fakadóan vállalva a gyermekekkel való törődést. Ennek a törődésnek közös életünk minden területére ki kell terjednie.

Ha ilyen elszánással dolgozunk, akkor sem lesz tökéletes minden, de csak így lehet az iskola jó hírét megőrizni, tovább javítani.

Meggyőződésem, hogy az iskola jó működésének a legalapvetőbb fundamentuma az elkötelezett és elhivatott munkahelyi közösség.

Az összes többi körülmény pedig a munkát segítő vagy gátló egyéb feltétel. Természetesen ezek is fontosak, de ahogy Gárdonyi úgy látta, hogy „a falak ereje nem a kőben van, hanem a várvédők lelkében”, magam úgy gondolom, az iskola nevelőmunkájának minősége nem az interaktív digitális táblákban van, hanem a pedagógusok lelkében.

Ilyen külső körülménynek tekinthető az a jogszabályi környezet is, amely esetenként olyan iskolaképet rajzol, amivel azonosulni tudunk, esetenként olyat, amivel nem. Ettől még persze a törvényt be kell tartani, és be is tartjuk. Azonban vannak kérdések, amiben van bizonyos mozgásterünk, ezeket úgy alakítjuk, ahogyan a helyben mutatkozó igényeket legjobban kiszolgálják. Ilyenek az iskola szabályozó dokumentumai is, melyek hiánytalanul megvannak, de különösen a jogszabályi változások miatt gyorsan avulnak, mostanában egyre többször felülvizsgálatra szorulnak. Ezeket meg kell tenni. Legsürgősebben, ősszel ismét a pedagógiai program felülvizsgálatát.

A korábbi liberális tanügyirányítás meglehetősen sok olyan dolgot erőltetett az iskolákra, amivel nehéz volt azonosulni. A tanárban gyakran fogalmazódtak

meg olyan mondatok, amelyek a mi elképzeléseinket foglalták össze. Örömmel láttuk, hogy az új Köznevelési Törvény teljes egészében olyan irányba mutat, amit évek óta magunk is szeretnénk.

Persze vannak olyan elemei is, amit még nem látunk át, és ez a bizonytalanságot növeli. Ahogy a hatálybalépés újabb és újabb szakaszai elérkeznek, nyilván folyamatosan a helyére fog kerülni minden.

Tanulóink adottságait, képességeit tekintve egyre inkább polarizálódnak. Ezért a felzárkóztatás és a tehetséggondozás egyre hangsúlyosabb feladatként jelentkezik. A már kialakult működési formák mellett a pedagógusok kötelezően az iskolában ledolgozott munkaidejéből az egészanpos oktatás lehetőségeit kihasználva egyéni fejlesztésre, más tanórán kívüli nevelési keretek felhasználására (elrendelt órák) gondosan fel kell készülni. A lehetőségeket ilyen értelemben is maximálisan ki kell használni. Ebben már van bizonyos tapasztalatunk. Ez eddig is fontos volt a pedagógusoknak, a tevékenység nem új, a kereteket kell az új szabályok szerint kialakítani.

Az iskola nem légüres térben lebegő fikció, szüksége van működési területre. A fentiekben már jeleztem, hogy az új épületben megfelelő felszereltség mellett működünk.

Szóltam arról is, hogy a fenntartó milyen jelentős terheket vállalva biztosítja ezt.

A költségvetéshez kapcsolódó kérdés az is, hogy a tankönyvek beszerzési árát minél alacsonyabban tudjuk tartani, az Apáczai Kiadóval három évre szóló exkluzív szerződést kötöttünk. A szerződés következményeinek alapos elemzése szükséges, mert a szerzett tapasztalatok fogják eldönteni, hogy ezt meddig érdemes megőrizni, illetve az ingyenes tankönyvhöz jutás kiterjesztésével az új rendszerbe beilleszteni.

Folyamatos feladat az udvar fájának, berendezésének gondozása, jó állapotuk megőrzése. Fontos, hogy az udvar parkszerű kellemes környezetet jelenítsen meg.

Az iskola fogadja, neveli, elbocsátja a községben lakó gyerekeket. Nem elzárt közösségként működik, hanem tevékenységének valamennyi szálával kapcsolódik a nagyobb közösség életéhez, a községhez. Kapcsolatainkat ápolni, építeni kell, minél nyíltabbá téve ezzel a működésünket. Ettől lehet remélni, hogy törekvéseink összhangban legyenek a lakóközösség elvárásaival, illetve minél elfogadottabbá váljanak.

Céljaink eléréséhez szükséges feltétel a fegyelemnek olyan szintű megvalósítása, ami a szellemi tevékenység optimális szintjét éppúgy biztosítja, mint az anyagi javaink megőrzését. Ma sokan gondolkodnak úgy, hogy ami az övék, arra vigyáznak, ami nem az övék, az nem számít. Az iskolát a község hozta létre, a község működteti. Itt semmi sem az egyiké vagy másiké, minden

mindannyiunké. Rendkívül fontos feladatunk annak a tudatos szemléletnek a kialakítása, hogy a közvagyon megóvása alapvető kötelessége mindenkinek, ha pedig hozzá tud tenni valamit, gyarapítsa is azt.

Összegezve:

A mai kornak olyan nevelőiskola felel meg, amelyik az idők egyre gyorsabb változását intézményesített mérésekre alapozva egyidejűleg érzékeli, képes meghatározni a változások irányát, és annak megfelelően azonnali reagálással képes a folyamatos megújulásra.

(Megjegyzem, a folyamatos törvényi változások alaposan karban tartják a reagálási képességünket!)

Ez azonban nem jelenthet állandó újakezdést. Az elért eredményeket megőrizve, megtartva kell mindezt végezni. Ehhez józan értékelésre, magas szintű szakmai felkészülésre épülő, higgadt munkára van szükség.

Egyszerre kell a hagyományokat megőrizni és megújulni.

Az intézmény működésének egésze a gyermekek legegészségesebb testi és lelki fejlődését szolgálja. Nyújtanunk kell mindazt, amit a családok tőlünk várnak: barátságos, egészséges környezetet, szeretetteljes, odaadó törődést, de a kötelességteljesítést, a rend tiszteletét, a jogok és kötelességek egyensúlyát is.

Az én eszményeimben olyan iskola él, ahová diákként naponta jönni öröm, ahol olyan alapokat kap minden tanuló, amivel a siker reményében indulhat neki a rá váró életpályának, és ahová később jó szívvel látogathat vissza, mint az osztálytalálkozókra érkezők teszik.

Mindazok, akik munkámban segítettek, fogadják őszinte köszönetemet, mert az iskola csapatmunka, és én ennek a csapatnak része vagyok. Az én munkám is csak a közösség eredményeinek tükrében ítéltető meg.

Bízva pályázatom kedvező elbírálásában maradok kiváló tisztelettel:

Sülysáp, 2012. április 26.

Kecser György